

بسم الله الرحمن الرحيم

د افغانستان اسلامي امارت

د ارشاد، حج او اوقافو وزارت

د مساجدو د ارشاد او انسجام ریاست

د جمعې ورځې د خطابت موضوع او

لیکلی تقریر او بیان چې د هیواد د مرکز او ولایاتو

ټولو خطیبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دري) کې لېږل کېږي.

۲۲ / محرم الحرام / ۱۴۴۷ هـ، ق موافق ۲۷ / سرطان / ۱۴۰۴ هـ، ش

د فاسقانو او بدعمله خلکو له ملګرتیا څخه ځان ساتنه ضروري ده

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله حمداً يوافي نعمه وعطاياه، وأشهد ألا إله إلا الله وحده لا شريك له ولا معبود بحق سواه، وأشهد أن نبينا وسيدنا محمداً عبده ورسوله ونبيه وصفيّه ومجتباه، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه، صلاةً دائمةً ما انفلق صبحٌ وأشرق ضياءٌ، أما بعد: قال الله سبحانه وتعالى: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ) [التوبة: (۱۱۹)]
زما مسلمانانو وروڼو او درنو حاضرینو!

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

محترمو اوریدونکو په تیره جُمعه کې مو د نیکانو او صالحینو سره د ملګرتیا د ګټو او فایدو په اړه معلومات له تاسو سره شریک کړل. زموږ د نن ورځ د تقریر او بیان موضوع د فاسقانو او بدعمله خلکو له ملګرتیا څخه د ځان ساتنې د ضرورت په اړه ده.

الله جل جلاله فرمایلي دي چې ما دوه ډوله لارې پیدا کړي دي، چې یوه د هدایت لاره ده او بله د ګمراهۍ لاره ده. او انسان ته مې ددې اختیار ورکړی دی چې د هدایت لاره اختیاروي او که د ګمراهۍ لاره اختیاروي.
الله جل جلاله فرمایلي دي: (وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ) [البلد: ۱۰] ترجمه: او ښوولی دی مونږ ده ته دوه لارې (د هدایت او د ګمراهۍ).

عبدالله بن عباس رضي الله عنه د (النَّجْدَيْنِ) په تفسیر کې فرمایي: الهدى والضلالة. تفسیر الطبري (۴۳۸/۲۴)
هغه لارې د هدایت او د ګمراهۍ دي.

په یو بل روایت کې د عبدالله بن عباس رضي الله عنه څخه روایت دی چې هغه ددې آیت په معنا کې وایي چې مونږ ورته ښوولی دی خیر او شر.

د دواړو صالحینو په ملګرتیا کې هدایت او سمه لار مومي دارنگه انسان د فاسقانو او بدعمله خلکو په ملګرتیا سره ګمراه کېږي او له سمې لارې اوږي او د فاسقانو د ملګرتیا تر تاثیر لاندې راځي او بالاخره د فاسقانو په ډله کې شمیرل کېږي. معنا ګانو ترمنځ منافات نشته، ځکه چې خیر د هدایت یوه برخه ده او شر د ګمراهۍ یوه برخه ده.

همدارنگه په دنیا کې د ګمراهۍ ډیر اسباب موجود دي، چې د هغو اسبابو له جملې څخه د فاسقانو او بدعمله خلکو ملګرتیا ده لکه څرنگه چې انسان د نیکانو او

درنو ورونو! د فاسقانو او بدعمله خلکو سره د ناستې، مجلس کولو او د هغوی ملګرتیا څخه ځان ساتنه ضروري ده؛ ځکه چې د فاسقانو او بدعمله خلکو سره په ناسته ولاړه کې، د هغوی سره په شریک ژوند تیروولو کې د مسلمان عقیدې، دین او اخلاقو ته لوی زیان رسیږي.

عادتاً د فاسقانو او بدعمله خلکو مجلسونه د فسق او فجور، د حرامو او ناجائزو کارونو او خبرو، د ناوړه خوی او خصلت څخه خالي نه وي، چې دا کارونه د وخت په تیریدو سره د انسان ته سرایت کوي او د زمانې په تیریدو سره د صالحه او نیک عمله انسان عادات، اعتقادات، اخلاق او چال چلند هم د فاسقانو په شان کیږي.

د فاسقانو او بدعمله خلکو مجلسونه په ناروا قسمونو، یو بل ته د کنخل کولو، دسپکو او پوچو الفاظ کارولو، په خپلو منځونو کې یو بل ته او دنورو په حق کې د ناوړه القابو استعمالولو، د درواغ ویلو، قماروهلو څخه خالي نه وي او فاسقان او بدعمله خلک د لمنځونو دقضاء کیدلو په اړه بې تفاوته وي، دا ټول کارونه د هغوی د ژوند برخه ده، نو که چیرې څوک له دوی سره ملګرتیا اختیار کړي او ددوی سره ژوند غوره کړي؛ حتماً ددوی اخلاق به ورته نقل شي او د هغوی په څیر فاسق به شي. بناءً د ځانونه او اولادونه د فاسقانو او بدعمله خلکو له ملګرتیا څخه وساتئ ځکه چې د فاسقانو او بدعمله خلکو له ملګرتیا څخه ځان ساتنه ډیر ضروري دي؛ ترڅو زمونږ دین او اخلاق خراب نشي. الله جل جلاله فرمایلي دي: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا) [التحریم: ۶]

ترجمه: ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! وساتئ ځانونه خپل او کور کهول خپل، (په اطاعت دالله) له اور څخه. توضیح او تشریح: د فاسقانو او بدعمله خلکو سره ملګرتیا د جهنم د اور سبب دی، ځکه چې هغوی د فسق او گناه کارونه کوي او څوک چې له هغوی سره ملګرتیا کوي هغوی هم د گناهونو مرتکب کیږي، چې انجام یې د جهنم اور دی.

امام أبو حفص ابن عادل رحمه الله ددې آیت په تفسیر کې وایي: وساتئ ځانونه د فسق څخه او د ملګرتیا د هغو کسانو څخه چې اور ورته تیار شوی دی. اللباب فی علوم الکتاب (۲۰۸/ ۱۹) د آخرت په ورځ به جهنمي ووايي چې زما خو یو ملګری ؤ په دنیا کې چې زه هغه گمراه کړم: (قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ) [الصافات: ۵۱]

ترجمه: نو وبه وایې یو وېونکی له دوی نه چې بیشکه زه چې وم، ؤ مالره یو ملګری (منکر له بعثه). توضیح او تشریح: په آخرت کې به جهنمي ووايي چې زه خو د بدعمله ملګري او د هغه چا په وجه جهنمي شوم چې هغه په آخرت ایمان نلرو او د مسخرې په ډول به یې ماته ویل: آیا ته هم د هغو خلکو په جمله کې ئی چې په دې باور لري چې کله مونږ خاورو شو مونږ به بیا را ژوندي کیږو؟

امام طبري رحمه الله وایې چې دا به دده هغه ملګری وي په دنیا کې د انسانانو څخه. تفسیر الطبري (۴۵/ ۲۱)

په عربي کې شعر دی :

عَنِ الْمَرْءِ لَا تَسْأَلُ وَأَبْصُرُ قَرِينَهُ ... إِنَّ الْقَرِينََ بِالْمُقَارِنِ مُقْتَدٍ

ژباړه: د سړي څخه پوښتنه مه کوه! بلکې وگوره دده ملګري ته؛ ځکه چې ملګری خپل ملګري پسې اقتداء کوونکی وي. همدا وجه ده چې الله تعالی د فاسقانو او بدعمله خلکو سره د کیناستلو څخه منع کړي ده. الله جل جلاله فرمایلي دي: (وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَفْعَدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا) [النساء: ۱۴۰]

ترجمه: او په تحقیق (پخوا) نازل کړی دی (الله) پرتاسې په کتاب (قرآن) کې دا حکم هرکله چې واوریدل تاسې (په یو مجلس کې) آیتونه د الله چې کفر کولی شي په دې آیتونه، او مسخرې کولی شي په هغو پورې.؛ نو مه کینئ تاسې له دوی سره (ای مؤمنانو) تر هغه پورې چې مشغول شي دوی په خبره بله کې (که نه) په تحقیق تاسې (هم) په دې وخت کې د هغو په شان شئ (په گناه) کې، بیشکه چې الله یوځای کوونکی دی د منافقانو او د کافرانو په جهنم (دوزخ) کې د ټولو.

توضیح او تشریح: علماء کرام وایې چې کله په کوم مجلس کې د الله تعالی په آیاتونو، حکمونو او د رسول الله صلی الله علیه وسلم په شان پورې یا د هغه په ستنو پورې مسخرې کېږي یا ور باندې اعتراضونه کېږي؛ نو مسلمان باید د هغې مخه ونیسي او که مخه یې نشي نیولای؛ نو له دغه مجلس څخه دې پاڅیږي او په داسې مجلسونو کې دې اشتراک نه کوي. ځینې مفسرین وایې کوم خلک چې داسې فاسقان او بدعمله وي او په دین پورې مسخرې او ټوکې کوي د هغو خلکو سره کیناستل ناروا کار دی برابره خبره ده چې د هغوی په دغه مجلس کې په دین پورې مسخرې کېږي او که نه کېږي؛ ځکه دا فاسقان او بدعمله خلک دي او دداسې خلکو سره ناسته ولاړه حرام ده.

امام طبري رحمه الله ددې آیت په تفسیر کې لیکلي دي: وفي هذه الآية، الدلالة الواضحة على النهي عن مجالسة أهل الباطل من كل نوع، من المبتدعة والفسقة، عند خوضهم في باطلهم). تفسیر الطبري ت شاكر (۳۲۱ / ۹)

ژباړه: په دې آیت کې واضح دلیل دی په ممانعت د هر نوع اهل باطلو سره د کیناستلو څخه، لکه مبتدعین (هغه کسان چې د اهل سنت والجماعت عقیده نلري) او فاسقان کله چې دوی په خپلو باطلو کې بوخت وي.

امام ابو وائل چې جلیل القدر تابعي دی فرمایي: یو سړی په مجلس کې داسې خبره وکړي له درواغو څخه؛ ترڅو خلک ورباندې وځنډوي، خو الله تعالی ور باندې په ټولو باندې په قهر شي. دا خبره چا ابراهیم نخعي رحمه الله ته وکړه، نو هغه وویل: ابو وائل رښتیا وایې آیا دالله تعالی په کتاب کې نه دي راغلي: (فلا تقعدوا معهم حتی يخوضوا في حديث غيره). الطبري (۳۲۱ / ۹)

ددې آیت په یوه برخه کې الله تعالی فرمایلي دي: (إنکم إذا مثلهم) که چیرې تاسو ددغو خلکو سره په مجلس کې کیناستې؛ نو تاسو به هم په گناه کې ددوی په شان شئ.

امام ابو الليث سمرقندي رح وایې: په دې آیت کې دلیل دی، چې څوک دگناه په مجلس کې کیناست او د منکر څخه یې ممانعت ونکړ، نو دا کس هم په دغه گناه کې شریک حسابیږي. که چیرې نور خلک د گناه څخه نه منع کوي ده لږه په کاره ده چې ددغه مجلس څخه پاڅیږي؛ ترڅو په دې آیت کې شامل نشئ. بحر العلوم، للسمرقندي (۳۷۴ / ۱)

حضرت عمر بن عبدالعزيز رحمه الله په وخت کې ځینې خلک د شرابو په څښلو ونيول شول، نو هغوی یې په درو ووهل. چا ورته وویل: په دی مجلس کې یو روژه دار هم موجود دی؟ عمر بن عبدالعزيز رحمه الله ورته دا آیت تلاوت کړ (فلا تقعدوا معهم حتی يخوضوا في حديث غيره إنکم إذا مثلهم). په یو بل روایت کې راځي، چې حضرت عبدالعزيز رحمه الله ورته وفرمایل: (ابدؤوا به) په همدې لومړۍ شروع وکړئ. تفسیر الطبري ت شاكر (۳۲۱ / ۹)

د حضرت عمر بن عبدالعزيز رضي الله عنه د خبرې مطلب دادی چې د فاسقانو سره ملگرتیا داسې ده لکه چې دا هم د فاسقانو له جملې څخه وي.

امام قرطبي ددې مبارک آیت: (إنکم إذا مثلهم) په تفسیر کې لیکلي دي: یعنی رضا په معصیت، معصیت دی، د همدې امله دگناه په سزا کې به د گناه کوونکی او پر گناه راضي دواړه نیول کېږي.

په دې آیت کې د گناه د خلکو څخه دځان ساتنې دلیل پروت دی... ځکه چې څوک چې د فاسقانو له مجلس څخه اجتناب نه کوي، نو په حقیقت کې د هغوی په کار راضي دی او رضا په کفر، کفر دی؛ ځکه الله تعالی فرمایلي دي: (إنکم إذا مثلهم). تفسیر القرطبي (۴۱۸ / ۵)

په يو بل مبارک آيت کې الله تعالى فرمايلي دي: (وَلَا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ) [هود: ۱۱۳]

ترجمه: او مه مائليرئ تاسې (په دوستی سره) په طرف د هغو کسانو چې ظلم يې کړی دی، نو وبه رسيږي تاسې ته اور. توضیح او تشریح: په محبت سره يو شي ته ميلان کولو ته رکون ويل کيږي. خو مراد ورڅخه د ظالمانو، مشرکانو او بدعمله خلکو او گناهگارانو اطاعت، پيروي او د هغوی سره مجلس او ملگرتيا کول دي. په پورتنی آيت کې د ظالمانو څخه مراد مشرکان او يا گناهگاران مراد دي.

امام قرطبي رحمه الله وايي چې صحيح خبره داده چې د (ظلموا) آيت عام دی، مشرکانو او ټولو گناهگارانو ته شامل دی. او دا مبارک آيت د اهل کفر او اهل معاصيو خلکو په هجران او پرېښودلو باندې دلالت کوي؛ ځکه چې ددوی سره ملگرتيا يا کفر دی او يا معصيت دی. او ملگرتيا خو وي د محبت د وجې نه. تفسير القرطبي (۹/ ۱۰۸)

امام ابوحيان الاندلسي رحمه الله وايي: ددې آيت نهی د دغو خلکو نفسي خواهشاتو ته شامله ده او ددوی سره يوځای کيدلو ته هم شامله ده او ددوی سره ملگرتيا او ددوی مجلسونو ته هم شامله ده او ددوی زيارت کولو ته هم شامله ده او ددوی سره مدهنت کولو ته هم شامله ده او ددوی په عملونو رضا ښکاره کولو ته هم شامله ده او ددوی سره ځان مشابه کول او تشابه کولو ته هم شامله ده او د هغوی په شان لباس جوړولو او ځان همشکله ته هم شامله ده. تفسير البحر المحیط - (۵/ ۲۲۴) امام ابن حبان رحمه الله وايي: (العاقل لا يصاحب الأشرار لأن صحبة صاحب السوء قطعة من النار). روضة العقلاء (ص: ۱۰۱) ژباړه: عاقل سړی هيڅکله د اشرارو سره ملگرتيا نه کوي؛ ځکه چې د بدعمله سره ملگرتيا د اور ټوټه ده.

دداسې خلکو له مگرتيا څخه ځان ساتنه ضروري ده چې د قيامت په ورځ به يو د بل دښمنان وي. الله تعالى فرمايلي دي: (الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ). [الزخرف: ۶۷]

ترجمه: ياران (دوستان دکفر او معصيت) په دنيا کې په دغه ورځ (قيامت کې) ځينې ددوی له ځينې نورو سره به دښمنان وي؛ مگر (پاتې به وي دوستي) دمتقيانو.

توضیح او تشریح: په قيامت کې، کله چې کافران، مشرکان، فاسقان او بدعمله خلک خپل انجام وويني، نو د متقيانو څخه علاوه به ټول خواږه دوستان يو د بل دښمنان شي او ملامتي به يو پر بل ور اچوي او يو له بل څخه بيزاره وي.

امام ابوالليث سمرقندي رحمه الله ليکلي دي: امام مجاهد وايي چې په دنيا کې د الله تعالى په معصيت کې ملگري به د قيامت په ورځ يو د بل دښمنان وي پرته له مؤحدينو څخه. تفسير بحر العلوم - (۳/ ۲۵۰)

نو په کار ده چې مونږ له مؤمنانو او متقيانو سره دوستي او ملگرتيا وکړو او د فاسقانو او بدعمله خلکو له دوستی او ملگرتيا څخه ځانونه وساتو، ترڅو په آخرت کې په خپلو کړو پښیمانه نه شو.

څوک چې د فاسقانو او بدعمله خلکو مجلس ته ورځي او په دې سره خپل زړه ته سکون ورکوي او يا ورته دهغوی خبرې اتري خوږې او ښې ښکاري او يا د هغو د کړو وړو تائيد کوي او يا نور ورته دعوتوي لکه نن سبا په ټولنيزو رسنيو کې د خپاره شوو معلوماتو تائيدول او داسې نور، په حقيقت کې دا د اسلام او شريعت ضد کار دی.

امام غزالي رحمه الله د ملگرتيا په شرطونو کې وايي: بل شرط د ملگرتيا دادی چې هغه کس به فاسق نه وي چې په خپل فسق باندې هميشه والی کوي. د فاسق په ملگرتيا کې هيڅ گټه نشته؛ ځکه څوک چې د الله تعالى څخه ويرېږي هغه په کبيره گناه باندې اصرار نکوي او څوک چې دالله تعالى څخه نه ويرېږي د هغه د هلاکت ويره موجوده وي.

د فاسقانو او بدعمله خلکو سره ملگرتيا گڼ شمير فردي او اجتماعي زيانونه لري چې ځان ساتنه ورڅخه ضروري ده.

۱- د فاسقانو او بدعمله خلکو ملگرتيا ستا عقیده کمزورې کوي او ستا دين کمزوری کوي؛ ځکه چې د فاسقانو او بدعمله خلکو په مجلسونو کې او خبرو ځينې داسې خبرې وي چې په هغې سره د سړي ايمان کمزوری کيږي.

د حضرت حذیفه رضي الله عنه څخه روايت دی چې هغه به ويل: (الرَّجُلُ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَصِيرُ بِهَا مُنَافِقًا وَإِنِّي لَأَسْمَعُهَا مِنْ أَحَدِكُمْ الْيَوْمَ فِي الْمَجْلِسِ عَشْرَ مَرَّاتٍ). مسند أحمد (۳۸/ ۳۱۲)

ژباړه: یو سړی به یوه خبره وکړه د نبي عليه السلام په زمانه کې ، نو په هغه خبره به هغه منافق شو او زه هغه خبره ستاسو د یو کس څخه نن ورځ اورم په یو مجلس کې لس ځله؟!

۲- فاسقان او بدعمله اشخاص کوښښ کوي، چې تا هم د ځان په شان کړي او په محرماتو او منکراتو کې دې واقع کړي. له حضرت علي کرم الله وجهه څخه نقل دي چې هغه به ويل: د فاسق سره ورورولي مه کوه، ځکه فاسق درته خپل کار ښایسته کوي او دا خوښه گڼي، چې ته هم د هغه په شان شی او تر ټولو بد خصلت به درته ښایسته ښکاره کوي ، د فاسق شخص ستا خواته راتلل او د فاسق شخص ستا له مجلس څخه وتل ستا لپاره عار او عیب دی... د درواغجن سره ملگرتیا مه کوه، ځکه د هغه سره ژوند تیږول تاته هیڅ گټه نه رسوي ، ستا خبره بل ته رسوي او د بل خبره تاته رسوي. المجالسة وجواهر العلم، للدينوري (۴/ ۲۲۵)

۳- څوک چې د فاسقانو او بدعمله خلکو سره ملگرتیا کوي او د هغوی په مجلسونو کې برخه اخلي، نو د هغو د کارونو او ویناوو زیر اثر راځي او مخکې یې چې د ناوړه او غیر شرعي کارونو او خبرو څخه کرکه او مخالفت درلود، د فاسقانو او بدعمله خلکو د ملگرتیا په وجه د هغو ناوړه او غیر شرعي کارونو سره د مخالفت جذبه یې په زړه کې کمزورې کېږي او بیا لوی لوی گناهونه ورته واړه ښکاري او لری نه ده چې یوه ورځ به په کې واقع شي .

په حدیث شریف کې راځي: عن النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ يَقُولُ - سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ « إِنَّ الْحَالَ بَيْنَ وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ ». وَأَحْيَانًا يَقُولُ « مُشْتَبِهَةٌ ». « وَسَأَضْرِبُ لَكُمْ فِي ذَلِكَ مَثَلًا إِنَّ اللَّهَ حَمَى حِمًى وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَا حَرَّمَ وَإِنَّهُ مَنْ يَرْعَ حَوْلَ الْحِمَى يُوْشِكُ أَنْ يُخَالِطَهُ وَإِنَّهُ مَنْ يُخَالِطِ الرَّيْبَةَ يُوْشِكُ أَنْ يَجْسُرَ ». سنن أبي داود- (۳/ ۲۴۷) ژباړه: د نعمان بن بشير رضي الله عنه څخه روايت دی، هغه وايي چې ما در رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوریدلي دي چې وه یې فرمایل: بیشکه حلال هم ښکاره دي او حرام هم ښکاره دي او د حلالو او حرامو ترمنځ ځینې کارونه دي چې هغه مشکوک دي یعنې حکم یې هرچاته واضح نه دی. او کله به یې داسې ويل: (مشتبهه) شکمن دي. زه تاسې په دې برخه کې تاسې ته یو مثال بیان کړم ، بیشکه الله تعالی ځینې ځایونه ممنوع گرځولي دي دداخلید د غیر څخه او بیشکه د الله تعالی ممنوع ځایونه هغه ، هغه څه دي چې الله تعالی حرام کړي دي او بیشکه څوک چې څروي(حيوانات) د ممنوعه ځای په خوا کې زر دی چې ورسره به گډ شي او څوک چې له شک سره شریک شو ، نږدې ده چې د هغې په کولو به جرأت وکړي.

عبدالله بن مسعود رضي الله فرمایي: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَى ذُنُوبَهُ كَأَنَّهُ قَاعِدٌ تَحْتَ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَى ذُنُوبَهُ كَذُبَابٍ مَرَّ عَلَى أَنْفِهِ) صحيح البخاري ت (۱۶/ ۴۴)

ژباړه: بیشکه مؤمن خپل گناهونه ورته داسې ښکاري لکه چې دی د غر لاندې ناست وي او ددې څخه ویرېږي چې ور باندي را ونه لویږي او فاسق شخص خپل گناهونه ورته داسې ښکاري لکه یو مچ چې دده پر پوزه تیر شو.

عَنْ أَنَسِ بْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: (إِنَّكُمْ لَتَعْمَلُونَ أَعْمَالًا هِيَ أَدَقُّ فِي أَعْيُنِكُمْ مِنَ الشَّعْرِ إِنْ كُنَّا لَنَعُدُّهَا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمُؤَبَّاتِ). صحيح البخاري ت (۱۶/ ۳۲۳)

ژباړه: د انس بن مالک رضي الله عنه څخه روايت دی هغه فرمایي: بیشکه تاسې ځینې داسې کارونه کوئ چې هغه ستاسو په سترگو کې د وینښته څخه هم کمزوری وي، خو بیشکه مونږ به د رسول الله صلى الله عليه وسلم په زمانه کې هغه د هلاکونکو کارونو څخه شمیرلو.

امام غزالي رحمه الله وايي: د فاسق له ملگرتيا څخه ځان وساته! ځکه دفسق او د گناه د کارونو مشاهده په دوامداره توگه ستا د زړه څخه د گناه بدوالی لری کوي او د هغې کول درته اسانوي؛ د همدې وجی نه زړونو ته د غیبت گناه اسانه وي ځکه چې دوی له غیبت سره نږدېوالی پیدا کړی دی. [بداية الهداية للغزالي]

۴-د فاسقانو او بدعمله خلکو سره ملگرتيا ارتباطي پل دی د نورو فاسقانو او بدعمله خلکو سره د وصل کیدو. ځینې فاسقان او بدعمله د ځینو نورو څخه په فسق او بدعملی کې زیات وي، نو د کمزوري فاسقانو او بدعملو سره ملگرتیا د درنو جرمونو او گناهونو فاسقانو سره د ملگرتیا سبب گرځي. لکه څوک چې د نسوارو او چرسو څښونکو سره ناسته ولاړه او ملگرتیا ولري او هغه هم د نسوارو او چرسو په څکلو اخته شي، یوه ورځ به داسې راشي چې د هیروینو او درنو نشیانو سره به اشنایې پیدا کړي او د هغوی په څیر به د درنو نشه یې او مخدره موادو په څښلو روږدې شي.

۵- څوک چې د فاسقانو او بدعمله خلکو سره ملگری شو؛ نو په دې کار سره د نیکانو او صالحو خلکو له ملگرتیا څخه محروم شو. ځکه چې څوک یو ځل د شیطان په جال کې ولویده بیا د هغه جال څخه راوتل او د نیکانو سره ملگرتیا اختیارول او په سمه لاره تلل مشکل او گران کار دی.. الا من وفقه الله تعالى .

۶-د فاسقانو او بدعمله خلکو په ملگرتیا سره انسان په گناهونو او جرمونو کې واقع کیږي؛ ځکه چې د فاسقانو په مجلس کې او ملگرتیا کې چغل خوري او نیمیت وي، غیبت په کې وي، درواغ ویل په کې وي، لعنت ویل په کې وي، زناکاري په کې وي؛ نو څوک چې د فاسقانو او بدعمله خلکو سره ملگرتیا کوي یوه ورځ به دغو کارونو ته مخه کړي او د فاسقانو برخه به وگرځي چې دا کار په تجربې او مشاهدې سره ثابت شوی دی.

۷-د فاسقانو او بدعمله خلکو سره ملگرتیا سره مسلمان د لمانځه او نورو واجباتو د انجامولو څخه محرومیږي.

۸-د فاسقانو او بدعمله خلکو په ملگرتیا سره د مسلمان وخت ضائع کیږي، ځکه چې د فاسقانو او بدعمله خلکو مجلسونه بې فائدې وي او شپه او ورځ په عبثو او بې فایدې کارونو بوخت وي.

۹-څوک چې د فاسقانو او بدعمله خلکو سره ملگرتیا لري او د هغوی سره ناسته ولاړه کوي؛ د نورو خلکو په سترگو کې فاسق ښکاري اگر که هغه صالح انسان وي. دې همدې وجی نه لقمان حکیم رحمه الله خپل زوی ته وویل: (يَا بُنَيَّ مَنْ يَصْحَبْ صَاحِبَ السُّوءِ لَمْ يَسْلَمْ، وَمَنْ يَدْخُلْ مَدْخَلَ السُّوءِ يَتَّهَمْ). تنبيه الغافلين، للسمرقندي (ص: ۲۱۶)

ژباړه: ای زما زویه! څوک چې د بدعملو سره ملگرتیا کوي هیڅکله به سالم پاتې نشي او څوک چې بدعمله ځای ته ننوځي تهمت به ورباندې وویل شي.

وفقني الله واياکم لما يحبه ويرضاه

والسلام عليكم ورحمة الله وبرکاته.